

Les entranyes d'un desencontre

Pere Martí

"Roca i Nadal es van reunir per primer cop l'endemà mateix de les eleccions, sols i en secret. En aquesta reunió, seguint la versió de CiU, van posar les bases d'un acord que passava prioritàriament per respectar la presidència del Parlament pel grup majoritari"

Miquel Roca i Joaquim Nadal van parlar per telèfon el matí del dijous 30 de novembre, poques hores abans que al Parlament, els quatre grups de l'oposició arribessin a un pacte per repartir-se la mesa de la cambra i altres organismes institucionals. Una trucada clau per explicar perquè CiU i PSC no van arribar a un acord, com era previsible, però una trucada també sobre la qual hi ha dues versions oposades. Perquè aquí no hi hauria hagut polèmica si els dos que havien de pactar, els dos grans, convergents i socialistes, s'haguessin posat d'acord. Naturalment cap dels dos reconeix la seva responsabilitat, i acusa el seu interlocutor de deslleial. CiU se sent traïda pel PSC, perquè no ha correspost a la fidelitat amb què els nacionalistes han festejat amb el PSOE a Madrid, i a més asseguren que Nadal els ha fet el salt. El PSC per la seva part se sent menystingut i minusvalorat com a primer grup de l'oposició. Els socialistes volien una negociació bilateral, privilegiada i exclusiva que els nacionalistes els hi han negat.

El resultat de tot això són dues versions de la pel·lícula dels esdeveniments totalment diferents. La de CiU és que Nadal els ha enredat. Miquel Roca, en la darrera reunió de l'executiva de CDC així ho va assegurar: "em van enganyar". Roca va ser l'encarregat de negociar amb Nadal. Segons la versió dels nacionalistes, Roca i Nadal es van reunir per primer cop l'endemà mateix de les eleccions, sols i en secret. En aquesta reunió, seguint la versió de CiU, van posar les bases d'un acord que passava prioritàriament per respectar la presidència del Parlament pel grup majoritari, el PSC obtindria una vice-presidència, i l'altra vice-presidència o era per a CiU o es transaccionava amb el PP. L'acord deixava fora de la mesa IC. En una segona reunió, a la qual Nadal va acompanyat per Higin Clotas, el PSC presenta les seves propostes: reconeixement explícit de l'estatus de cap de l'oposició per Nadal, que Pujol comparegui una vegada al mes al Parlament, que el PSC obtingui un senador més —en detriment d'ERC—, i que el director general de la CCRTV consulti als socialistes tots els nomenaments de la corporació. Com que Roca no hi veu ex-

RICARD CUGAT

Les grans discrepàncies van impossibilitar l'acord final. El Parlament de Catalunya té nou president.

cessius problemes, pacten que l'acord s'especificarà el divendres 1 de desembre, quan Pujol rebí primer, perquè així ho demana, Nadal. Sempre segons els nacionalistes, Nadal els havia assegurat que no assistiria a la segona reunió convocada per l'oposició al Parlament, que enviaria algú altre. Dijous al matí, poques hores abans d'aquesta reunió on finalment es va consumir el pacte, Nadal va parlar amb Roca per telèfon, i tot i que li va comentar que la resta de grups de l'oposició el pressionaven perquè pactés, li va dir que no cediria. Fins aquí l'explicació convergent dels fets.

La versió socialista és radicalment diferent. El PSC reconeix les converses amb Roca, però assegura que en cap moment va admetre la possibilitat de cedir la presidència de la cambra a CiU, i encara menys que en cap de les reunions entre Roca, Nadal i Clotas, l'acord es donés per tancat. Nadal —segons explica en l'entrevista que publiquem aquesta setmana— va trucar dues vegades a Miquel Roca, després de reunir-se per primer cop amb tots els grups de l'oposició. La primera trucada, el passat dimecres a la nit, i la segona, el dijous al matí. El cap de l'oposició assegura que va advertir Roca de la possibilitat que l'acord a quatre acabés fructificant, i li va reclamar un cop més la presidència del Parlament. La resposta de Roca, explica Nadal, va ser contundent: "si voleu la presidència del Parlament, ens l'haureu de prendre". Hores després, Nadal pactava. Com es pot veure, la pel·lícula socialista i la convergent només coincideixen en el decorat i en els protagonistes. Els diàlegs són de diferents guionistes.